

**Przykładowe zadania regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej
oraz zasady jej funkcjonowania**

1. Zleceniobiorca poprzez regionalną placówkę opiekuńczo-terapeutyczną będzie realizował zadania określone m.in. w Dziale I Rozdziale 3 „Instytucjonalna piecza zastępcza” ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (tekst jednolity: Dz. U. 2024 r., poz. 177 ze zm.) zwanej w dalszej części tekstu ustawą oraz w Rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 grudnia 2011 roku w sprawie instytucjonalnej pieczy zastępczej (Dz.U. z 2011 r., Nr 292, poz. 1720 ze zm.) zwanym w dalszej części tekstu rozporządzeniem.
2. Regionalna placówka opiekuńczo-terapeutyczna zwana w dalszej części tekstu placówką:
 - 1) zapewnia dziecku całodobową opiekę i wychowanie oraz zaspokaja jego niezbędne potrzeby, w szczególności emocjonalne, rozwojowe, zdrowotne, bytowe, społeczne i religijne;
 - 2) realizuje przygotowany we współpracy z asystentem rodziny plan pomocy dziecku;
 - 3) umożliwia kontakt dziecka z rodzicami i innymi osobami bliskimi, chyba że sąd postanowi inaczej;
 - 4) podejmuje działania w celu powrotu dziecka do rodziny;
 - 5) zapewnia dziecku dostęp do kształcenia dostosowanego do jego wieku i możliwości rozwojowych;
 - 6) obejmuje dziecko działaniami terapeutycznymi;
 - 7) zapewnia korzystanie z przysługujących świadczeń zdrowotnych.
3. Placówka zapewnia możliwość przyjmowania dzieci przez całą dobę.
4. Placówka ma realizować zadania w określonym profilu. W szczególności wymagane jest by prowadziła pracę z dziećmi i młodzieżą gdzie problemem wiodącym jest problem uzależnień oraz dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej intelektualnie i fizycznie lub innymi schorzeniami zdrowotnymi (np. dzieci autystyczne, z FAS, zespołem Downa, innymi).
5. Placówka współpracuje, w zakresie wykonywanych zadań, z sądem, powiatowym centrum pomocy rodzinie, rodziną, asystentem rodziny, organizatorem rodzinnej pieczy zastępczej oraz z innymi osobami i instytucjami, które podejmują się wspierania działań wychowawczych regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, w szczególności w zakresie przygotowania dziecka do samodzielnego życia, jeżeli osoby te uzyskają akceptację dyrektora placówki oraz pozytywną opinię organizatora rodzinnej pieczy zastępczej.
6. Placówką kieruje dyrektor spełniający wymogi art. 97 ustawy.
7. Dyrektor placówki może pełnić równocześnie funkcję wychowawcy.
8. W przypadku prowadzenia więcej niż jednej placówki przez podmiot, któremu powiat zlecił realizację tego zadania na podstawie art. 190 ustawy, placówkami tymi może kierować jeden dyrektor przy pomocy wyznaczonego w poszczególnych placówkach opiekuńczo-wychowawczych wychowawcy.
9. Osobą pracującą z dziećmi w placówce może być osoba spełniająca wymogi art. 98 ustawy.
10. Przy zapewnianiu opieki lub wychowania nad dzieckiem przebywającym w placówce oraz wykonywaniu innych czynności związanych z realizacją zadań tej placówki można korzystać z pomocy wolontariuszy. W powyższym przypadku przepis art. 98 ust. 3 ustawy stosuje się odpowiednio.
11. W placówce w razie potrzeby mogą być zatrudnione osoby do obsługi i administracji. W powyższym przypadku przepis art. 98 ust. 3 pkt 3 i 4 ustawy stosuje się odpowiednio.
12. Praca z dzieckiem w placówce jest prowadzona zgodnie z planem pomocy dziecku, sporządzonym i realizowanym przez wychowawcę we współpracy z asystentem rodziny, a w przypadku gdy rodzinie dziecka nie został przydzielony asystent rodziny - we współpracy z podmiotem organizującym pracę z rodziną.
13. Pracę z grupą dzieci oraz pracę indywidualną z dzieckiem organizuje wychowawca.
14. Wychowawca realizuje zadania wynikające z planu pomocy dziecku oraz pozostaje w stałym kontakcie z rodziną.

15. Dyrektor placówki zgłasza informacje o przebywających w tym ośrodku dzieciach z uregulowaną sytuacją prawną do **ośrodków adopcyjnych działających na terenie województwa śląskiego**, w celu poszukiwania dla nich rodzin przysposabiających. W przypadku niewypełnienia powyższego obowiązku z dyrektorem placówki stosunek pracy może zostać rozwiązany bez zachowania okresu wypowiedzenia.
16. Dyrektor placówki w terminie 18 miesięcy od dnia umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej składa do właściwego sądu wniosek wraz z uzasadnieniem o wszczęcie z urzędu postępowania o wydanie zarządzeń wobec dziecka celem zbadania zaistnienia warunków umożliwiających jego powrót do rodziny albo umieszczenia go w rodzinie przysposabiającej. Do wniosku dyrektor placówki dołącza opinię gminy lub podmiotu prowadzącego pracę z rodziną.
17. Placówka powstaje z dniem uzyskania zezwolenia Wojewody Śląskiego tj. właściwego ze względu na miejsce prowadzenia tej placówki. W budynku może się mieścić tylko jedna placówka.
18. Placówka, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 106 ust. 3 i 3a ustawy, nie może się mieścić na jednej nieruchomości gruntowej ani w jednym budynku z izbami wytrzeźwień lub z zapewniającymi całodobową opiekę:
 - 1) innymi jednostkami organizacyjnymi wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej;
 - 2) jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej;
 - 3) młodzieżowymi ośrodkami wychowawczymi;
 - 4) młodzieżowymi ośrodkami socjoterapii;
 - 5) specjalnymi ośrodkami wychowawczymi;
 - 6) specjalistycznymi ośrodkami wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie lub ośrodkami wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie;
 - 7) jednostkami organizacyjnymi wymiaru sprawiedliwości;
 - 8) hospicjami.
19. Z art. 106 ust. 3 ustawy wynika, że Wojewoda może zezwolić na funkcjonowanie w jednym wielorodzinnym budynku więcej niż jednej placówki, uwzględniając specyfikę i zadania tych placówek oraz potrzeby środowiska lokalnego w przypadku lokali stanowiących odrębną nieruchomość w rozumieniu przepisów o własności lokali.
20. Z art. 106 ust. 3a ustawy wynika, że Wojewoda może zezwolić na funkcjonowanie na jednej nieruchomości gruntowej więcej niż jednej placówki, uwzględniając specyfikę i zadania tych placówek oraz potrzeby środowiska lokalnego.
21. Wojewoda Śląski wydaje zezwolenie na wniosek, jeżeli podmiot występujący o zezwolenie spełnia warunki określone w ustawie i standardy określone w przepisach wydanych na podstawie art. 127 ustawy, przedstawi dokumenty z art. 106 ust. 4 pkt 2 ustawy. Zezwolenie wydaje się po przeprowadzeniu oględzin obiektu, w którym placówka ma prowadzić działalność. Zezwolenie na prowadzenie placówki wydaje się na czas nieokreślony. Po uzyskaniu zezwolenia placówka podlega wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 186 pkt 1 ustawy.
22. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie placówki Wojewoda Śląski wykreśla placówkę z rejestru placówek, o którym mowa w art. 186 pkt 1 ustawy. Przyczyny i warunki cofnięcia zezwolenia są opisane w art. 106 ust. 9 i 10 ustawy.
23. Podmiot prowadzący placówkę nie może jej zlikwidować bez zgody Wojewody Śląskiego.
24. Wojewoda wydaje zgodę na likwidację placówki, jeżeli Marszałek Województwa Śląskiego zapewni właściwą pieczę zastępczą dzieciom z tej placówki. Dokumentację likwidowanej placówki przechowuje Marszałek Województwa Śląskiego. W imieniu Marszałka Województwa Śląskiego występuje Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej Województwa Śląskiego.
25. Na wniosek dyrektora placówki lub na wniosek wychowawcy za zgodą dyrektora placówki, po zasięgnięciu opinii powiatowego centrum pomocy rodzinie właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka, Zarząd Województwa Śląskiego może przenieść dziecko do innej placówki tego samego typu. W imieniu Zarządu Województwa Śląskiego występuje Dyrektor lub Zastępca Dyrektora Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej Województwa Śląskiego.
26. Placówka, za zgodą Zarządu Województwa Śląskiego, może przyjąć dziecko z powiatu leżącego w granicach innego województwa, jeśli dysponuje wolnym miejscem w tej placówce. W imieniu

Zarządu Województwa Śląskiego występuje Dyrektor lub Zastępca Dyrektora Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej Województwa Śląskiego.

27. **W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej umieszczane są dzieci wymagające szczególnej opieki, które ze względu na stan zdrowia wymagający stosowania specjalistycznej opieki i rehabilitacji, nie mogą zostać umieszczone w rodzinnej pieczy zastępczej lub w placówce opiekuńczo-wychowawczej.**
28. W placówce można umieścić, w tym samym czasie, łącznie nie więcej niż **30 dzieci**.
29. Wojewoda Śląski, uwzględniając specyfikę i zadania placówki, może zezwolić na umieszczenie większej liczby dzieci, **nie więcej jednak niż 45**.
30. Placówka sprawuje opiekę nad dzieckiem wymagającym szczególnej opieki m.in.:
- 1) wymagającym stosowania specjalnych metod wychowawczych i specjalistycznej terapii;
 - 2) wymagającym wyrównywania opóźnień rozwojowych i edukacyjnych;
 - 3) legitymującym się orzeczeniem o niepełnosprawności albo orzeczeniem o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności.
31. Placówka zapewnia np. zajęcia wychowawcze, socjoterapeutyczne, korekcyjne, kompensacyjne, logopedyczne, terapeutyczne, rekompensujące braki w wychowaniu w rodzinie i przygotowujące do życia społecznego, a dzieciom niepełnosprawnym także odpowiednią rehabilitację i zajęcia rewalidacyjne.
32. **Placówka zapewnia specjalistyczną opiekę medyczną i rehabilitację dzieciom umieszczonym w tej placówce.**
33. Wojewoda Śląski sprawuje kontrolę nad działalnością regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych. Kontrola nad placówkami obejmuje w szczególności:
- 1) przestrzeganie standardów opieki i wychowania, o których mowa w przepisach dotyczących placówek;
 - 2) działania placówki na rzecz utrzymania przez dziecko kontaktów z rodziną;
 - 3) zaspokajanie potrzeb dziecka i respektowanie jego praw;
 - 4) przestrzeganie przepisów określających zasady działania placówki.
34. Dyrektor placówki dostarcza danych do sprawozdań rzeczowo-finansowych z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej o których mowa w art. 183 ust. 4 ustawy, w zakresie zadań placówki.
35. Dziecko do placówki kieruje Samorząd Województwa Śląskiego na wniosek powiatu właściwego do ponoszenia wydatków na opiekę i wychowanie dziecka, a w przypadku dziecka cudzoziemców, o którym mowa w art. 5 ust. 3 ustawy, na wniosek powiatu właściwego ze względu na miejsce pobytu dziecka.
36. Dziecko kieruje się do placówki po zasięgnięciu opinii dyrektora tej placówki.
37. W przypadku nieusprawiedliwionej nieobecności dziecka w regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej dyrektor placówki:
- 1) przeprowadza postępowanie wyjaśniające;
 - 2) powiadamia o tym w ciągu 24 godzin rodziców albo opiekunów prawnych dziecka, Policję, sąd, który orzekł o umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej, asystenta rodziny prowadzącego pracę z rodziną dziecka, powiatowe centrum pomocy rodzinie, a także Marszałka Województwa Śląskiego. W imieniu Marszałka Województwa Śląskiego występuje Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej Województwa Śląskiego.
38. W przypadku przeniesienia dziecka z regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej do placówki opiekuńczo-wychowawczej, do regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej albo do interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego za przewiezienie dziecka odpowiada dyrektor tej placówki, z której dziecko jest przenoszone.
39. W przypadku przeniesienia dziecka z regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej do rodziny zastępczej albo rodzinnego domu dziecka za przewiezienie dziecka odpowiada dyrektor placówki, z której dziecko jest przenoszone.

40. O skierowaniu dziecka do regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej powiat właściwy do ponoszenia wydatków na opiekę i wychowanie dziecka, a w przypadku dziecka cudzoziemców, o którym mowa w art. 5 ust. 3 ustawy, powiat właściwy ze względu na miejsce pobytu dziecka, informuje niezwłocznie sąd, który orzekł o umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej.
41. Przy kierowaniu dziecka do regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej przekazuje się dostępną dokumentację określoną w § 8 ust. 1 rozporządzenia dotyczącą dziecka, a w szczególności:
- 1) odpis aktu urodzenia dziecka, a w przypadku sierot lub półsierot również odpis aktu zgonu zmarłego rodzica;
 - 2) orzeczenie sądu o umieszczeniu dziecka w placówce albo wniosek rodziców, dziecka lub osoby trzeciej o umieszczenie dziecka w placówce;
 - 3) dokumentację o stanie zdrowia dziecka, w tym kartę szczepień;
 - 4) dokumenty szkolne, w szczególności świadectwa szkolne;
 - 5) informacje o prowadzonej pracy z rodziną dziecka i jej rezultatach.
42. Przy kierowaniu dziecka cudzoziemców do regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej przekazuje się dostępną dokumentację określoną w § 8 ust. 2 rozporządzenia dotyczącą dziecka, a w szczególności:
- 1) dokumenty potwierdzające tożsamość dziecka;
 - 2) dokumenty uprawniające dziecko do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zostały wydane;
 - 3) dokumenty podróży dziecka;
 - 4) informacje o okolicznościach pobytu dziecka na terenie Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 5) informacje o okolicznościach zgłoszenia dziecka do powiatowego centrum pomocy rodzinie;
 - 6) informacje o rodzicach dziecka;
 - 7) dokumenty o stanie zdrowia dziecka.
43. Dokumentację, o której mowa w § 8 rozporządzenia dyrektorowi regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej przekazuje powiat na wniosek którego Samorząd Województwa Śląskiego kieruje dziecko do regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej.
44. W przypadku powrotu dziecka z placówki do rodziny dyrektor tej placówki zawiadamia rodziców, opiekunów prawnych dziecka albo inne osoby upoważnione przez sąd w celu osobistego odebrania przez nich dziecka, oraz asystenta rodziny prowadzącego pracę z rodziną dziecka.
45. Liczba dzieci pozostających pod opieką 1 osoby pracującej z dziećmi w placówce odpowiada potrzebom dzieci oraz rodzajowi prowadzonych zajęć.
46. **W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej w czasie zajęć opiekuńczych i wychowawczych pod opieką 1 wychowawcy może przebywać nie więcej niż 14 dzieci.**
47. **W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej w czasie zajęć prowadzonych przez pedagoga, psychologa albo osobę prowadzącą terapię, pod ich opieką może przebywać nie więcej niż 6 dzieci.**
48. W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej liczbę osób pracujących z dziećmi, sprawujących opiekę w godzinach nocnych, ustala się na poziomie gwarantującym bezpieczeństwo każdego dziecka.
49. **W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, w której przebywa:**
- 1) **do 14 dzieci - w godzinach nocnych opiekę sprawuje co najmniej 1 osoba pracująca z dzieckiem;**
 - 2) **więcej niż 14 dzieci - w godzinach nocnych opiekę sprawują co najmniej 2 osoby pracujące z dzieckiem, w tym 1 wychowawca.**
50. Opieka w godzinach nocnych sprawowana jest w sposób zapewniający bieżący i stały nadzór nad dziećmi. Osoby pracujące z dzieckiem, sprawujące opiekę w godzinach nocnych w placówce są obowiązane co najmniej trzykrotnie w ciągu nocy przeprowadzić obchód.
51. Za właściwą organizację pracy wychowawczej w placówce odpowiada dyrektor. Organizując pracę wychowawczą, dyrektor bierze pod uwagę konieczność:
- 1) zapewnienia dziecku poczucia bezpieczeństwa;
 - 2) prowadzenia przez wychowawców indywidualnej pracy z dzieckiem oraz pracy z grupą dzieci;

- 3) opracowywania przez wychowawców planu pomocy dziecku oraz prowadzenia karty pobytu dziecka;
 - 4) udziału wychowawców w pracach zespołu do spraw okresowej oceny dziecka;
 - 5) współpracy wychowawców z rodziną dziecka, z osobami biorącymi udział w procesie wychowawczym dziecka, z sądem oraz innymi instytucjami.
52. Niezwłocznie po przyjęciu dziecka do placówki sporządza się diagnozę psychofizyczną dziecka, o której mowa w § 14 rozporządzenia. Diagnozę sporządza psycholog lub pedagog. W diagnozie uwzględnia się analizę:
- 1) mocnych stron dziecka i jego potrzeb w zakresie opiekuńczym, rozwojowym, emocjonalnym oraz społecznym;
 - 2) przyczyn kryzysu w rodzinie oraz wpływu tego kryzysu na rozwój dziecka;
 - 3) relacji dziecka z jego najbliższym otoczeniem oraz osobami ważnymi dla dziecka;
 - 4) rozwoju dziecka.
- Ww. diagnoza zawiera, odpowiednio do wieku, rozwoju i doświadczeń dziecka, wskazania dotyczące:
- 1) dalszej pracy pedagogicznej z dzieckiem;
 - 2) programu terapeutycznego;
 - 3) pracy z rodziną dziecka;
 - 4) pracy przygotowującej dziecko do umieszczenia w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka;
 - 5) przygotowania dziecka do usamodzielnienia.
53. Niezwłocznie po sporządzeniu diagnozy, o której mowa w § 14 rozporządzenia, wychowawca kierujący procesem wychowawczym dziecka, we współpracy z asystentem rodziny prowadzącym pracę z rodziną dziecka, opracowuje plan pomocy dziecku z § 15 rozporządzenia. Opracowując plan pomocy dziecku, stosownie do okoliczności, rozwoju psychicznego i fizycznego, stanu zdrowia i stopnia dojrzałości dziecka, uwzględnia się zdanie dziecka. W planie pomocy dziecku:
- 1) określa się cele i działania krótkoterminowe i długoterminowe, uwzględniając w szczególności wiek dziecka, jego możliwości psychofizyczne, sytuację rodzinną i przebieg procesu przygotowania dziecka do usamodzielnienia;
 - 2) wyznacza się cel pracy z dzieckiem, uwzględniający powrót dziecka do rodziny, umieszczenie dziecka w rodzinie przysposabiającej, umieszczenie dziecka w rodzinie zastępczej lub przygotowanie dziecka do usamodzielnienia.
- Plan pomocy dziecku opracowywany jest na podstawie:
- 1) diagnozy, o której mowa w § 14 rozporządzenia;
 - 2) dokumentacji dotyczącej dziecka, o której mowa w § 8 rozporządzenia;
 - 3) analizy:
 - a) procesu zmian rozwoju psychicznego i fizycznego dziecka w czasie jego pobytu w placówce,
 - b) potrzeb dziecka w sferze opiekuńczej, rozwojowej, emocjonalnej, więzi z rodziną, relacji społecznych i funkcjonowania w grupie i środowisku rówieśniczym i szkolnym,
 - c) środowiska, z którego dziecko pochodzi,
 - d) rozwoju edukacyjnego dziecka,
 - e) wpływu sytuacji kryzysowej w rodzinie na rozwój dziecka i jego funkcjonowanie w placówce, a także poza placówką;
 - 4) oceny efektów pracy z rodziną dziecka prowadzonej przez asystenta rodziny.
54. Plan pomocy dziecku o którym mowa w § 15 rozporządzenia jest modyfikowany w zależności od zmieniającej się sytuacji dziecka lub jego rodziny, nie rzadziej niż co pół roku - w przypadku dziecka umieszczonego w regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej. W przypadku powzięcia informacji o ciąży małoletniej plan pomocy dziecku modyfikowany jest niezwłocznie po powzięciu tej informacji.
55. W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej wychowawca kieruje procesem wychowawczym nie więcej niż 5 dzieci.

56. W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej dla każdego dziecka prowadzi się:
- 1) plan pomocy dziecku;
 - 2) kartę pobytu dziecka, która zawiera w szczególności:
 - a) opis relacji dziecka z rodzicami i innymi osobami bliskimi dziecku,
 - b) opis funkcjonowania społecznego dziecka w placówce i poza nią, z uwzględnieniem samowolnego opuszczania placówki,
 - c) informacje o przebiegu kontaktów placówki ze szkołą, do której dziecko uczęszcza, oraz jego nauki szkolnej,
 - d) opis rozwoju dziecka ze szczególnym uwzględnieniem stanu emocjonalnego i samodzielności dziecka,
 - e) informacje o stanie zdrowia dziecka, w tym stanie zdrowia psychicznego,
 - f) informacje o lekach podawanych dziecku,
 - g) informacje o pobytach dziecka w szpitalu, w tym w szpitalu psychiatrycznym,
 - h) informacje o szczególnych potrzebach dziecka i znaczących dla dziecka wydarzeniach,
 - i) opis współpracy placówki z instytucjami i organizacjami działającymi na rzecz dziecka i rodziny, w tym z asystentem rodziny;
 - 3) kartę udziału w zajęciach prowadzonych przez psychologa, pedagoga lub osobę prowadzącą terapię, z opisem ich przebiegu, o ile dziecko tego wymaga;
 - 4) arkusze badań i obserwacji psychologicznych oraz pedagogicznych.
57. Kartę pobytu dziecka uzupełnia się nie rzadziej niż co miesiąc - w przypadku dziecka umieszczonego w regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej.
58. W placówce prowadzi się ewidencję dzieci, która zawiera następujące informacje:
- 1) imię i nazwisko dziecka;
 - 2) datę i miejsce urodzenia dziecka;
 - 3) adres ostatniego miejsca zamieszkania dziecka;
 - 4) aktualny adres zamieszkania rodziców dziecka lub jego opiekunów prawnych.
59. Dziecku umieszczonemu w regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej zapewnia się:
- 1) wyżywienie dostosowane do jego potrzeb rozwojowych, kulturowych, religijnych oraz stanu zdrowia;
 - 2) dostęp do opieki zdrowotnej;
 - 3) zaopatrzenie w produkty lecznicze;
 - 4) zaopatrzenie w środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyroby medyczne wraz z pokryciem udziału środków własnych dziecka - do wysokości limitu przewidzianego w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych;
 - 5) dostęp do zajęć wychowawczych, kompensacyjnych, a także terapeutycznych i rewalidacyjnych, o ile takie są wskazane dla dziecka;
 - 6) wyposażenie w:
 - a) odzież, obuwie, bieliznę i inne przedmioty osobistego użytku, stosownie do wieku i indywidualnych potrzeb,
 - b) zabawki odpowiednie do wieku rozwojowego,
 - c) środki higieny osobistej;
 - 7) zaopatrzenie w podręczniki, pomoce i przybory szkolne;
 - 8) kwotę pieniężną do własnego dysponowania przez dzieci od 5 roku życia, której wysokość, nie niższą niż 3% kwoty odpowiadającej kwocie, o której mowa w art. 80 ust. 1 pkt 2 ustawy, ustala co miesiąc dyrektor regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, biorąc pod uwagę zawarte w regulaminie regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej postanowienia dotyczące ustalania wysokości kwoty pieniężnej do własnego dysponowania przez dzieci; wysokość kwoty pieniężnej do własnego dysponowania przez dzieci powinna być dostosowana do wieku i potrzeb dzieci;
 - 9) dostęp przez całą dobę do podstawowych produktów żywnościowych oraz napojów;
 - 10) dostęp do nauki, która w zależności od potrzeb dzieci odbywa się:

- a) w szkołach poza regionalną placówką opiekuńczo-terapeutyczną,
 - b) w systemie nauczania indywidualnego;
- 11) pomoc w nauce, w szczególności przy odrabianiu zadań domowych oraz w miarę potrzeby przez udział w zajęciach wyrównawczych;
 - 12) uczestnictwo, w miarę możliwości, w zajęciach pozalekcyjnych i rekreacyjno-sportowych;
 - 13) opłatę za pobyt w bursie lub internacie, jeżeli dziecko uczy się poza miejscowością, w której znajduje się regionalna placówka opiekuńczo-terapeutyczna;
 - 14) pokrycie kosztów przejazdu do i z miejsca uzasadnionego pobytu poza regionalną placówką opiekuńczo-terapeutyczną.
60. Regionalna placówka opiekuńczo-terapeutyczna zapewnia dzieciom:
- 1) pokoje mieszkalne nie większe niż 5-osobowe, właściwie oświetlone, o powierzchni zapewniającej przechowywanie rzeczy osobistych i swobodne korzystanie z wyposażenia;
 - 2) łazienki z miejscem do prania i suszenia rzeczy osobistych i toalety, w ilości umożliwiającej korzystanie z nich w sposób zapewniający intymność i zgodność z zasadami higieny;
 - 3) miejsce do nauki;
 - 4) miejsce do wspólnego przygotowywania posiłków, zapewniające odpowiednie warunki do przechowywania i obróbki żywności;
 - 5) wspólną przestrzeń mieszkalną, w której można spożywać posiłki, stanowiącą miejsce spotkań i wypoczynku.
61. Regionalna placówka opiekuńczo-terapeutyczna zapewnia małoletniej w ciąży warunki pobytu odpowiednie do jej potrzeb oraz stałą opiekę psychologiczną i ginekologiczno-położniczą.
62. W regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej zespół do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka, zwany dalej „zespołem”, ocenia sytuację umieszczonego dziecka.
63. Zespół dokonuje oceny dziecka w celu:
- 1) ustalania aktualnej sytuacji rodzinnej dziecka;
 - 2) analizy stosowanych metod pracy z dzieckiem i rodziną;
 - 3) modyfikowania planu pomocy dziecku;
 - 4) monitorowania procedur adopcyjnych dzieci z uregulowaną sytuacją prawną umożliwiającą przysposobienie;
 - 5) oceny stanu zdrowia dziecka i jego aktualnych potrzeb;
 - 6) oceny możliwości powrotu dziecka do rodziny lub umieszczenia go w rodzinnej pieczy zastępczej;
 - 7) informowania sądu o potrzebie umieszczenia dziecka w placówce działającej na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe, przepisów ustawy o działalności leczniczej lub o pomocy społecznej.
64. W skład zespołu wchodzi w szczególności:
- 1) dyrektor placówki lub osoba przez niego wyznaczona;
 - 2) pedagog, psycholog oraz pracownik socjalny, jeżeli są zatrudnieni w placówce;
 - 3) wychowawca kierujący procesem wychowawczym dziecka;
 - 4) przedstawiciel organizatora rodzinnej pieczy zastępczej;
 - 5) lekarz i pielęgniarka, w miarę indywidualnych potrzeb dziecka;
 - 6) rodzice dziecka, z wyjątkiem rodziców pozbawionych praw rodzicielskich;
 - 7) inne osoby, w szczególności asystent rodziny prowadzący pracę z rodziną dziecka oraz przedstawiciel ośrodka adopcyjnego.
65. Do udziału w posiedzeniu stałego zespołu mogą być zapraszani przedstawiciele: sądu właściwego ze względu na miejsce położenia placówki, właściwego powiatowego centrum pomocy rodzinie, ośrodka pomocy społecznej, Policji, ochrony zdrowia, instytucji oświatowych oraz organizacji społecznych statutowo zajmujących się problematyką rodziny i dziecka, a także osoby bliskie dziecku.
66. Zespół dokonuje okresowej oceny sytuacji dziecka w miarę potrzeb, nie rzadziej niż co pół roku, a w przypadku dziecka w wieku poniżej 3 lat, nie rzadziej niż co trzy miesiące. Po dokonaniu

okresowej oceny sytuacji dziecka zespół formułuje na piśmie wniosek dotyczący zasadności dalszego pobytu dziecka w placówce i przesyła go do sądu.

67. Powiat właściwy ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej ponosi średnie miesięczne wydatki przeznaczone na utrzymanie dziecka w regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej.
68. Samorząd Województwa Śląskiego, na terenie którego funkcjonuje mogąca przyjąć dziecko regionalna placówka opiekuńczo-terapeutyczna, zawiera z powiatem, o którym mowa w art. 191 ust. 1-4 ustawy, porozumienie w sprawie przyjęcia dziecka oraz warunków jego pobytu i wysokości wydatków, o których mowa w art. 191 ust. 1 pkt 2 ustawy.
69. Niezależnie od dokumentacji i informacji, o których mowa w art. 38a ust. 1 ustawy, dyrektor placówki ma prawo do uzyskania informacji oraz otrzymania lub wglądu do wszelkiej dostępnej dokumentacji, w tym prawnej i medycznej, dotyczących dziecka.
70. Zarząd Województwa Śląskiego sprawuje kontrolę nad regionalnymi placówkami opiekuńczo-terapeutycznymi prowadzonymi na zlecenie Województwa Śląskiego. W imieniu Zarządu Województwa Śląskiego występuje Dyrektor lub Zastępca Dyrektora Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej Województwa Śląskiego.
71. Zarząd Województwa Śląskiego w związku z przeprowadzanym postępowaniem kontrolnym ma prawo do:
 - 1) żądania informacji, dokumentów i danych, niezbędnych do sprawowania kontroli;
 - 2) wstępu w ciągu doby, w tym w porze nocnej - w przypadku zagrożenia zdrowia lub życia dziecka, do obiektów i pomieszczeń kontrolowanej jednostki, rodziny zastępczej lub osób prowadzących rodzinny dom dziecka, w których wykonywane są ich zadania;
 - 3) przeprowadzania oględzin obiektów, składników majątku kontrolowanej jednostki oraz przebiegu określonych czynności objętych obowiązującym standardem;
 - 4) przeprowadzania oględzin obiektów, w których kontrolowana rodzina zastępcza lub osoby prowadzące rodzinny dom dziecka sprawują pieczę zastępczą;
 - 5) żądania od pracowników kontrolowanej jednostki udzielenia informacji w formie ustnej lub pisemnej w zakresie przeprowadzanej kontroli;
 - 6) obserwacji dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej.
 - 7) przeprowadzania indywidualnych rozmów z dziećmi umieszczonymi w pieczy zastępczej, w tym zasięgania opinii dzieci, z uwzględnieniem ich wieku, możliwości intelektualnych oraz stopnia dojrzałości poznawczej.
72. Przy przeprowadzaniu postępowania kontrolnego Zarząd Województwa Śląskiego może korzystać z pomocy osób posiadających specjalistyczną wiedzę z zakresu przedmiotu kontroli.
73. W przypadku zmian przepisów ustawy oraz innych ustaw dotyczących funkcjonowania regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej będą stosowane właściwe przepisy prawa.